

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Τὰ προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Προσόμοια, Στιχηρά.

Τῶν προεορτίων

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται, Ἐκκλησία εἰσδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὥσπερ νήπιον, ἐπιδημοῦντα καὶ χάρισι, νοητῶς φαιδρύνοντα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα, ᾧ καὶ κέκραγε. Σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, τοῦ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Ἡ παστὰς ἢ πολύφωτος, καὶ σκηνὴ ἢ ὑπέρτιμος, καὶ ναὸς ὁ Ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἔνδον θαλάμων εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτόν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεὼν Ἰερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἦν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι, δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ ναῷ ὑπόδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόησον. Νῦν ἀπόλυσον Σωτήρ, ἐκ τῆς γῆς μὲ τὸν δούλόν σου, καὶ συγκάλεσον, τὴν Προφήτιδα Ἄνναν τοῦ δοξᾶσαι, μετὰ σοῦ τὸν Εὐεργέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Τοῦ Μάρτυρος Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Τρύφων παναοίδιμε τρυφῆς, ἀκηράτου μέτοχος, ἐν οὐρανοῖς ἐχηρημάτισας, διαφανέστατα, γενικοὺς ἀγῶνας, διαθλήσας ἔνδοξε, καὶ μάρτυς ἀληθείας γενόμενος, Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παναοίδιμε φωτός, αοιδίου λάμπησι, φωτοειδῆς ὅλος γέγονας, καταστρεψάμενος, τὴν ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας, τοῦ σκότους καθελῶν θεία χάριτι, διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παμμακάριστε χαράς, καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, ἀπαρνησάμενος, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς στερρότητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἠγησάμενος, καὶ καρτερώτατα, διανύσας τὸ Μαρτύριον, νῦν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος β' Κυπριανοῦ

Ἐπεφρονήσας τῶν τῆδε γενηρῶν, Παμμακάρι Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας, καὶ τὴ πάλῃ δι' αἵματος, σὺ ἐντέχνως Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελῶν, ἐκομίσω τῆς νίκης στέφος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπαρῶν δι' ἡμᾶς μὴ ἐλλίπτῃς Ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον, ὁ αὐτὸς

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὀρειῷ Σινά, πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής, οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β' Τὴν Ἀνάστασίν σου

Σέλας τὸ τρισήλιον ἐμφανῶς, λάμπαν ἐκ Παρθένου καινοπρεπῶς, ἀστραπαῖς τῆς ὑπερφώτου θεότητος, ἐφαίδρυνε τὴν σύμπασαν ἀρρήτως.

Στίχ. Νὺν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτηριόν σου,

Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, πῶσιν ἐνυπάρξασαν τοῖς βροτοῖς, Χριστὸς ἐπανορθώσων ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Νόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ νόμου Κύριος καὶ δοτήρ, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ νὺν προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου βρέφος θεῖον.

Δόξα... Καὶ νὺν... ᾠχος β'

Τὸν ἱερὸν ἢ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ ἱερεῖ, ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεῶν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε. Νὺν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος

ᾠχος δ'

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Προεόρτιον

ᾠχος α' Χορὸς Ἀγγελικὸς

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νὺν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα ᾠχος α'

Χορὸς, Ἀγγελικὸς

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε. Νὺν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δούλόν σου.

Δόξα... Καὶ νὺν... τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ᾠχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Σαρκὶ νηπιάσαντα ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, χερσὶ γηραλείας σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξης, εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀέναον χαρὶν, διὸ σὲ ἀξιοχρέως παντες δοξάζομεν.

Δόξα... Καὶ νὺν... τὸ αὐτὸ

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ μὲν, Προεόρτιος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η' ὁ δὲ τοῦ Μαρτυροῦ εἰς δ'.

Κανὼν Προεόρτιος

Ὠδὴ α' ᾠχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ὠδήγησας λαόν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν».

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκί, καὶ νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' ὃν γέγονας ἄνθρωπος.

Ἀγκάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτερος, τὸν ζωοδότην καὶ Θεόν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν. Νῦν ἀπολύεις με, κατεῖδον γὰρ σὲ σήμερον.

Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῦ Γράμματος θεσμοῖς, κατὰ νόμον ὑπέικεις Χριστέ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι τὸν νόμον, ἐν τῷ ὄρει Σινά.

Θεοτοκίον

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρός, Παρθένου ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα.

Τρυφῆς μεθέξειν ἀξιωσὸν μὲ Τρύφων. **Θεοφάνους.**

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β'

«Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα. Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν».

Τῆς ὄντως ἐνθέου ἐν οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀήττητος Ἀθλητῆς, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν παθῶν ρύσαι συγχύσεως.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐνηχηθεὶς, ἐτέλεσας ταῦτα, Παναοίδιμε πρακτικῶς, τὴν ἀγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασαμενος.

Ἐπὶ ἤρξας τῷ ὄντι ποιμαντικός, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμοὺς, ψυχὰς ἐπιστρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον

Φωτίζεις μὲ φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἢ τεκοῦσα τὸ πατρικόν, πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν ζόφον, τῆς ἁμαρτίας διασκέδασον.

Προεόρτιος

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου, διὸ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν».

Ἀνοιγέσθω ὁ ναός, ὃ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη ναός, ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Νῦν παρῆλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισῆχθη ἡ ἀλήθεια, τῶς χάριτος ἐλθούσης, νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεών.

Χήρα, Ἄννα σώφρων, ἢ μεμονωμένη καὶ γνωστὴ τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθομολογεῖτω, τῷ νηπιάσαντι σαρκί δι' ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν, πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ἦμβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν ὑπερήφανον ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περικείμενος, ὄφρὺν τὴν ἄσαρκον ἔσβεσας, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

Μόνη φυγαδεύονται, τὴ παρουσία σου πνεύματα, τὰ πονηρά, πνεύματος Ἁγίου διωκόμενα χάριτι.

Θεοτοκίον

Ἐχων σὲ βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι Πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ, ἔχων σὲ προστάτιν τῆς ζωῆς μου, σωθήσομαι.

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμά μου».

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Τῶν πόνων μακάριε, Κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφήν, ἀξίως ἀπέληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεδυμένος, ὄθεν ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τὴ σκέπη σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Προεόρτιον

Ἦχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινά, ἵνα πάντα ἀπαλλάξης, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόνηρωπε.

Προεόρτιος

Ὡδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκαλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χριστέ, διὸ ἀπαύστως κράζομεν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμεναι, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνούμενον, ὡς Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀτελεὲς οἰκειούμενος, ὁ παντέλειος Θεός, τὴ κατὰ νόμον προσαγωγή, τὸ τέλειον τῆς χάριτος ἡμῖν ἔδωρήσατο.

Ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν τῷ πνεύματι θεώμενος, ὁ Συμεὼν σωτήριον τοῦ κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινά, ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον ἀγκάλαις σου Πρεσβύτα ἐβάστασας.

Θεοτοκίον

Ἡ Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προανηγόρευσε διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομῆτορ τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Μάρτυρος

Εἰσακήκοα Κύριε

Θεωμένους κατέπληξας, Μάκαρ τοὺς τυράννους τὴ καρτερίᾳ σου, τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχων σώματι.

Ἐνετρύφας Μακάριε, τοῖς τῶν ἀλγηδόνων πόνοις νυττόμενος, νῦν τρυφᾷς δὲ καθαρώτερον, αἰδίου δόξης ἐμφορούμενος.

Ξεομένου τοῦ σώματος ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων ὀξύτησιν, ἐνευρούτό σου θεσπέσιε, τῆς ψυχῆς ὁ τόνος θεία χάριτι.

Θεοτοκίον

Ἐπί σέ τήν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθημι Μητροπάρθενε, τήν ψυχὴν μου διαφύλαξον, ἢ Θεὸν τεκοῦσα τὸν Σωτήρά σου.

Προεόρτιος

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοὶ Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, φιλάνθρωπε δόξα σοί».

Ἐν τῇ τοῦ νόμου σκιά, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τρανῶς ἐχρηματίσθη, Συμεων ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Οὗτος εἰς πτῶσιν φησί, καὶ ἀνάστασιν κεῖται, εἰς πτῶσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιστῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεών, ἄρτι προεφήτευσε.

Θεοτοκίον

Θεοκυῆτορ Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, λυτρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς σὲ δοξάζοντας, Θεοτόκε ἄχραντε.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁρθρίζοντες βοώμέν σοι

Ἰνδάλματα τῆς πλάνης κατήργησας, Ἀθλοφόρε, εἰκόνι λατρεύειν γάρ, Θεοῦ τοῦ ὄντως ἠγάπησας.

Νενίκηκας γενναίως τὸ φρόνημα, τοῦ τυράννου τὸ ἄθεον πάνσοφε, Χριστοῦ τῇ πίστει νευρούμενος.

Θεοτοκίον

Ἀνέκφραστος ἡ σύλληψις γέγονε, σοῦ Παρθένε ὁ τόκος ἀπόρρητος, διαμεμένηκεν ἄχραντε.

Προεόρτιος

Ὦδὴ ς' Ὁ Ἐἰρμὸς

«Ὡς Ἰωάνν τὸν προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους, Χριστὲ ὁ Θεός, καμὲ τοῦ βυθοῦ πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σώσόν με, μόνε φιλάνθρωπε».

Ἐχρηματίσθη Πρεσβύτης, μὴ θανεῖν, πρὶν ἰδεῖν τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει, καὶ τοῦτον προσδεικνύει, παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

Τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτης ὡς βρέφος δεξάμενος, Θεὸν προαιώνιον ἔγνω, καὶ φῶς ἐθνῶν, καὶ δόξαν, τοῦ Ἰσραήλ τόν Χριστόν.

Νῦν Συμεων προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθομολογεῖ τῷ Θεῷ, ὃ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ, ἢ δὲ τὸ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρκί.

Θεοτοκίον

Ὡ μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθὲν ᾧ Παρθένε, καὶ φῶς ἐθνῶν, καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις,

Τοῦ Μάρτυρος

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Ξηράνας τὰς μισαρὰς σπονδάς, καὶ κνίσσης μιάσματα, μανίας εἰδωλικάς, σοῖς αἵμασιν ἔνδοξε, κατήρδευσας ἅπαντα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, εὐγενῆ Τρύφων βλαστήματα.

Ἰχῶρες μαρτυρικοί, ὡς μύρον εὐωδιάζουσι, τὸ αἷμα τῶν Ἀθλητῶν, πηγάζει ἰάματα, ἢ κόνις τοῦ σώματος, ψυχὰς ἀγιάζει, τῶν πιστῶς θεραπευόντων αὐτούς.

Θεοτοκίον

Ὡς ἔμψυχος κιβωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν ἄναρχον, ὡς ἅγιον ἱερόν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομητορ πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς

Τριαδικὴ στερρότητι, πολυθεΐαν ἔλυσας ἐκ τῶ περάτων Ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος, καὶ νικήσας τυράννους ἐν Χριστῷ, τῷ Σωτήρι τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος

Ἱερὰν πανδαισίαν προτίθεται φιλεόρτων τὸ σύστημα σήμερον, Προεόρτια σύμβολα φέρουσιν, τοῦ Κυρίου τεσσαρακονθήμερον τὴν ἐκ Παρθένου φρικτὴν γέννησιν, καὶ Πρεσβύτου σεπτοῦ ἐναγκάλισιν, καὶ σεπτοῦ Ἀθλοφόρου μνημόσυνα, δι' αὐτὸν γὰρ τὸν Χριστόν, τελειοῦται νικητικῶς, ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος.

Στίχοι

- Σὺ δὲ Τρύφων τί; τὸ ξίφος θνήσκω φθάσας.
- Καιρὸς δὲ τίς σου τοῦ τέλους; Νουμηνία.
- Ἐν Φεβρουαρίῳ Τρύφων πρὸ τοίμης θάνε πρώτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλατία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενδιμανοῦ.

Στίχοι

- Βενδιμιανὸς δένδρον ἀρετῆς μέγα,
- Φυτευθὲν εἰς γῆν, καὶ μεταχθὲν εἰς πόλον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ὁρμωμένου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Τιμόθεος μετέσχε τιμῆς τῆς ἄνω,
- Μὴ τί προκρίνας τῆς Θεοῦ τιμῆς κάτω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς θεῶν, μετὰ δύο παίδων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Θνήσκουσι παισὶν εὐπροθύμως ἐκ ξίφους.
- Ὅλη θεῶν εἶπετο προθυμία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Καρίων, τὴν γλώτταν ἐκμηθεῖς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Φωνῆς στερήσει γλωττόμητος Καρίων,
- Γλωσσῶν πλάνων ἔπαυσεν ὑθλοφωνίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Περπετούας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Σαύρου, Ῥευκάτου, Σατορλίνου, Σεκούνδου καὶ Φηλικιτάτης.

Στίχοι

- Τὴν τῶν σφαγέντων Περπετούα πεντάδα,
- Ἥμειψε, συσφαγεῖσα πρὸς τὴν ἑξάδα.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ ἐκ Ναυπλίου, καὶ ἐν Ναυπλίῳ ματὴρ ἡ σὰς κατὰ τὸ 1654, εἰς λεπτὰ τμηθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν παρρησίᾳ βοᾶν σοί. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός».

Ὁ ἐνοικήσας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν, ὡσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνω, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐνηπίασας σαρκί, καὶ νομικῶν καθαρσιῶν, μετέσχες ὡσπερ νήπιον.

Ἡ σὴ φρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα σπέρματος ἀνδρός, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Στεφηφόρος χορεύεις, τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων συνευφραινόμενος, τὴν πλάνην γὰρ νικήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀναμέλπεις γηθόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, στέφει τὸν Μάρτυρα, καὶ τοῦτον ἐναυλίζει, σκηναῖς ἐπουρανίους, κεκραγότα καὶ λέγοντα. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων αἰῶνων Θεὸν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, μὴ παύση δυσωποῦσα, τοῦ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τὴ φωνή. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον».

Τὸν δι' ἡμᾶς Καθημάς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ νόμου πάντας ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ἴδὼν σὲ φῶς ὡς νοερόν, Συμεῶν ὁ πρεσβύτερος, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν. Νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι, ζωὴν ἐκ τῆς προσκαιρίου.

Τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν, τὸν εὐδοκήσαντα δι' ἡμᾶς νηπιᾶσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεῶν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος ἀγνή, πάντα

τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος

Ἑπταπλασίως κάμινον

Μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, μέχρις αἵματος χύσεως, μέχρι καὶ θανάτου, τελευταῖον ἠθλησας, ἀντικαθιστάμενος, πρὸς ἀμαρτίαν Μάρτυς Χριστοῦ, νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης, λαβόμενος κραυγάζεις. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, δυσσεβέσι μαχόμενος, πρὸς ἀπατηλὴν, καὶ θεομάχον πλάνησιν, πικρῶς ἀναγκάζουσιν, ἐν οὐρανοῖς δὲ Τρύφων τρυφᾶς, στεφανηφορῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικὴν διήλεγξας, ἀθεότητα Πάνσοφε, καὶ δαιμονικὴν θεομαχίαν ἔσβεσας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριάδι ἕνα Θεόν, ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων, καὶ σέβων καὶ κραυγάζων. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ῥήμασι σοῖς ἐπόμενοι, μακαρίζομεν Πάναγνε, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσασαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς οἰκοῦντα ἄδυτον, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην Δεσπότην, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν. Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Προεόρτιος

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σέ».

Ὁ πλαξὶν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γράμματος νόμον, χερσὶν ἀγκαλίζεται, Πρεσβύτου ὡς νήπιον, καὶ ἀγίαγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ ναῷ, Συμεων ὁ πρεσβύτες, ἀγκάλαις ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεων Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνεῖαν ποιοῦ καὶ ἡμῶν, τῶν τιμωτῶν τὴν σεπτὴν σου μετάστασιν.

Θεοτοκίον

Χαῖρε πάνσεμνε Ἀγνή, παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία Μήτηρ καὶ δούλη, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον

Ἵπὲρ τὰ ὀρώμενα, αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοκίαι, πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθορᾶται ἢ τούτων ἐλπίς, πλήρης θυμηδίας καὶ χαράς, καὶ φαιδρότητος ἀνεκφράστου, ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φῶς ἐγένου δεύτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἴγλη τοῦ αὐτοῦ πυρσοῦμενος, καὶ μορφούμενος Τρύφων σοφέ, καὶ ταῖς αὐτοῦ χορηγουμέναις, ἐλλάμπησι διαλάμπων, ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν.

Ἵφθης ἀκατάπληκτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθλοφόρε, ὄφθης ἀληθῶς ἐπόνυμος, τῆς ἐνθέου καὶ θείας τρυφῆς, ἧς νῦν ἀπολαύων, καὶ τρανῶς ἐνηδόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἴτησαι.

Θεοτοκίον

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, Θεογεννήτορ τῆς σαρκός μου, ζῶωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργεία τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ τεχθείσης κατὰ σάρκα, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός

«Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ἵψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ

Τρυφῆς κατεμπορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐχρημάτισας Μάκαρ, καὶ χῆνας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπέιληφας, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον, ὅμοιον

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν Ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου, καὶ τοῦτον, ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ. Οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Ῥύπου δίχα Χριστός, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρευστός, Υἱὸς πρὸ Ἐωσφόρου, ὃ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτηριόν σου,

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε, Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος β'

Ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν, τοῦ πρεσβύτου σήμερον, αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε. Νῦν ἠλευθέρωμαι, εἶδον γάρ τὸν Σωτήρά μου.

Ἡ λουπή, Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.